

Y^e
3550

Fuſoll:

Privigüei, N., aſtoprophe ſacra; proſo po-
poeia ſacra; Janus biceps; in ſubileo II
alma leucor. (1702-4).

Cnoll, Joh., Memorabilia Wittenberg. in tem-
plo omnium ſanctorum. Wtbg. 1702.

APOSTROPHE SACRA ;
SECVLI XIX.

Numerum Parem
Numero Dierum Com pare
Condecorans,
hoc est,

IV. 34.

JUBILÆI II.
ALMÆ LEUCOR.

LUCEM NATAL EM,
Quæ XIX. Octobris est, ANNI L.

Ob oculos statuens ;
Ad ductum Eobanicum
CONCINNATA,

Et

CALENDIS JANUARIIS
A. M. DCC. IV.

*Lucis utriusque memoriam rite
recolentibus,*

Autore devotissimo

N. Privigyei M. C.
CONSECRATA.

435^b

AD
IMITATIONEM
LUCANI

Libr. IV. v. 497.

Quæcunqve per ANNUM
Exhibuit documenta DIES serva-
taqve VOTIS

Aonidum PIETAS
faustè transibit JANUS
Id est,

Superabit & efficiet AR-
CHJANUS ille JESUS
CHRISTUS, SALVA-
TOR totius HUMANI GE-
NERIS, quò feliciter recur-
rant cum subsequente NATALI,
Votis precibusqve pondus
habentibus,

CALENDÆ
JANUARIÆ.

MIRA FATI ADVERSI VIS
est, imò admiratione longè ma-
jore digna fors eorum, quos Fato-
rum variorum facies auster a trahit
ac retrahit. Quamvis enim rectè
eos sentire, qui de officiis scripse-
runt, nihil esse homini utilius ho-
mine altero, asseruerim: Quam-
vis diversa dari inter se hominum
vincula, quæ ad mut uam operam in-
vitant, non negaverim: namque
& cognati ad ferendam opem
côeunt, & vicini inclamantur &
qui ejusdem Civitatis sunt parti-
cipes: attamen de iis, quos Fortu-
na inclementior circumvenit non
vanè ista protuleris: Hi nec DEO,
nec proximo, nec Tempori servire
liberè

liberè poterunt : Hi Fatis acti, Tem-
pus, oleum & operam perdere cogun-
tur : Hi DEUM saepe abnegare non
verentur : Hi bilem Proximo move-
re, non saepe inscii, non malè dicun-
tur : Hi latitiâ nimîâ abrepti la-
crumas profundere, nulloqve dolo-
ris sensu accedente, aestum & fri-
gus ferre, perferre calumnias non
exhorrescunt : Non hi, quid hic
vel alius narret animadvertunt.
Non curant hi quid Aristoteles,
quid Solon, quid Democritus di-
cant, svadeant, doceant : Dixit nem-
pe ille, oportere quemque aut pro
se arma sumere, si injuriam acce-
perit, aut pro Cognatis, aut pro Be-
nefactoribus, aut sociis injuriâ affe-
ctis auxilia ferre : Docuit iste
beatas esse Respublicas, in quibus
alienas injurias quisque suas exi-
stimaret ; Et utut cetera de essent
VINCU-

vincula, sufficere humana natura
communione, ab homine enim ni-
hil humani alienum esse: Monuit
denique hic injuriâ oppressos de-
fendere pro viribus oportere & non
negligere, illud enim justum bonum-
que esse. Quod ultimum Lactan-
tius sic explicat: DEUS, qui cete-
ris animalibus sapientiam non de-
dit, naturalibus ea munimentis ab
incurfu & periculo tutiora genera-
vit; Hominem verò, quia nudum
fragilemque formavit, ut eum sa-
pientiâ potius instrueret, aedit ei
præter cetera hunc pietatis affe-
ctum: ut homo hominem tueatur,
diligat, foveat, contraque omnia
pericula & accipiat & præstet auxi-
lium. Et sanè Ars magna est nec
minus necessaria oblata quævis in
consilium flectere & necessitatem
in rationem vertere, vel Magno
A 3 Hippo-

Hipocrate duce, qui cum intellige-
ret Medicinae studium Praeceptioni-
bus egere, varias Peregrinationes
obiit, & quicquid in has curas us-
piciam invenit utile, solerter compa-
ravit. Idem de Alphonso Salmeron
Toletano Drexelius sentit, qui à
puero vitam omnem ad supremam
senectutem in studiis consumpsit,
effecitque, ut peregrinationes sua,
quod has non tam suae quam aliene
salutis causa obiret, laboriosa nomi-
narentur. Noli, ergo, Christiane
Benevoleq; Lector, eo in Laborem
huncce vilissimum esse animo, quali
ii sunt, quibus de meliore luto non
sinoxit praecordia Titan, quibus nulla
est rei necessaria cupido, quibus pe-
regrini in peregrinos sunt mores
quique deteriores sunt Licentia.
Cogita sacrum illud monitum ad
quemlibet mortalium pertinere:

Quic-

Quicquid invenerit manus Tua ad
operandum operare: Desiderium
namque pigri occidit eum, noluerunt
enim quicquam manus ejus labora-
re. Scito, peregrini officium esse,
monente Cic. nihil prater suum, of-
ficiū agere, minimeque in aliena
Republica curiosum esse. Agedum
igitur, qui sentis universa terra
REGEM imperare ad excolendum
agrum, qui agnoscis nihil esse me-
lius, quam letari hominem in ope-
ribus suis, qui asseris pulchrum es-
se, ut comedat quis & bibat & frua-
tur letitia ex omni labore suo, qui
intelligis tempus casumque accide-
re omnibus. Ita in tota Tua Vita
gaudebis & letaberis animo gauden-
te, qui valetudini benefacit, Vi-
rum Amicum ad societatem magis
amicum futurum, quam fratrem.
Constabit, inquam, ita, qui in Scena

Magni huius Theatri tecum occupen-
tur, qui Vota faciant ferantque,
qui suspiria ducant, qui munia la-
zi aut tristes, felices aut infelices
obeant. Quod ubi exsecutus fue-
ris, fiet ut neminem ledas, suum
cuique tribuas, honesteque Vivas,
tecumque Vivere, hoc est valere &
operari non ingratus patiaris. Nem-
pe quum hoc quoque Vita Genus pro
norma & Lege habeat voluntatem
divinam, facile dux & A. extitit, ut
e re Tua C. B. L. aequae ac mea fore
existimarem, si huic Apostrophe
Sacra Peregrinationis Anno supe-
riore facta FATA FELICITATEM
jungerem: O LUCEM igitur JA-
NI exoptatissimam, quae ad id Feli-
citatibus mea Fata adduxit, ut, DEO
Trinuno coelitus auxilium potentis-
simum ferente, APOSTROPHEN
hanc SACRAM SECULI XIX. Nu-
merum

merum Parem Numero Compare
Dierum condecorantem, omnibus
ac singulis Sacram reddere erubue-
rit nulla. Hæc est, quæ, postea-
quam Anno 1702. Mense Octobri
Saxoniâ relicta, Berolinum Saluus
& incolumis salutasse, me Anno
integro intra gremium Ejus vixis-
se nuntiat. Hæc nuntiat, me illud
pro summo Felicitationis momento re-
putare, quod Mense Septembri Ao.
1703. Alma Facultas Medica Acade-
miæ Viadrinæ me in numerum Can-
didatorum Medicinæ gratiosè rece-
perit. Cujus rei Fidem Copia Te-
stimonii luculentissimam fecerit:
DECANUS SENIOR, DOCTORES
ET PROFESSORES ORDINARIJ
FACULTATIS MEDICÆ ACAD-
MIÆ VIADRINÆ.

LECTORI

Salutem & obsequia.

Biennio ante, cum ex hac Academia discederet Generosus Dominus Nic. Privigyei Nobilis Hungarus, Testimonium Studiorum & Vitæ ad petitum ipsi lubenter impertimus, quod & semper ratum habebimus. Hic cum interea vario itinere distractus fuerit denuo ad nos accessit, simul ac in Matriculam Candidatorum Studii Medici inseri submitte rogavit, cui ipsius desiderio, cum prius consveta formula autographo & Sigillo suo munita de se, posthac Examini sistendo, &
quod

quod à nulla alia Facultate Me-
dica, quàm hac ipsa, HONORES
DOCTORALES petiturus sit,
sanctè Facultati nostræ sese ob-
strinxerit, deesse nullo modo
Voluimus, & ita actum esse Sigil-
lo Facultatis nostræ impresso pu-
blicè testamur. Dab. Francofurti
ad Viadrum IV. Calend, Octobr.
Anno MDCCIII.

A 6

Hoe

Hoc consecuto eum, quo digres-
sus fueram, locum, hoc est; Beroli-
num repetii. Quamvis verò Anno
integro ad laborassem, non tamen
licuit Peregrinationem susceptam
per Belgium & partes ei vicinas eo-
dem Anno prosequi. Eaque propter,
ne hibit planè agendo malè agere
discerem, neve Fatibus pressus ma-
joribus urgerer, Noviennio Seculi-
XII. IV. ingruente, hanc APO-
STROPHENSACRAM Typis publi-
cis mandare baud immerito apud
animum meum constitui. Hanc Tu
C, Bg, L. quod, si sereno vultu ex-
ceperis, si Albo, quod valedicturus
accedente DEI voluntate, hoc de-
m. Anno Autor devotissimus por-
rigit, memoriam Nominis, Pieta-
tis, & Virtutis, nullo unquam tem-
pore delebilem, commiseris, si va-
ledicentem Peregrinationemque

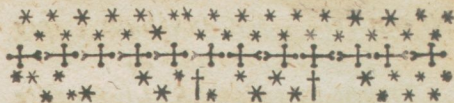
CUM

cum DEO, & Die, DEI ob Gloriam
proximi salutem prosequentem, siue
novo siue Pristino Patrocinii Gene-
re comitatus fueris, intelliges, quid
habeat homo ex universo suo labore
quo laborat sub Sole: Scies & ex-
perieris, teste Ecclesiaste, id quod
fuit jam esse, & quod futurum est
jam fuisse, & DEUM requirere,
quod abiit. Verbo, Cognosces Ve-
tera prateriisse nova facta esse o-
mnia. Atque ita numerabis saluus
& incolumis Numerum Parem Nu-
mero compare Lucis XIIX, per omnes
& singulos Vitae Tuae DIES FAU-
STOS, Faustè celebrabis & concele-
brabis FESTA GAUDIA DIESq; SA-
CERRIMOS ANNUIS FESTIS.
Denique ita in spem meliorem te
erigens mecum fateberis:

Nos

Nos TUA SALVATOR, NA-
TALIA FESTA colentes,
Spectamens claro fidere
Quicquid obis.
Quadrifidum variis locupletes,
Dotibus ANNUM,
Quem Clemens nobis
Axe redire jubes.

AD Te, Summe PATER rerum,
mea lumina verto,

A Te Principium postulo, summe
PATER.

In Fidei Virtute Tuæ me respice, &
audi

Quod Tibi sollicito funditur Ore
melos.

Et quia justitiæ summa est Tibi cura
tuende,

Sume pia justus Exulis aure
preces.

Fac animo repetat memori Tuæ
TACTA Corona

Musarum, Tenam tristis ab
orbe sitit.

Tu Veterem renovas per tristis tem
poris Annum,

Et retro in mentem JUBILA
PRISCA Vocas. Ne

Ne cunctere, fer auxilium, spes
omnis in auras

Te sine ne fugiat, SOLE meante
NOVO.

Te PATER observant oculis in Te
omnia sperant,

Quae vitalis adhuc luminis au-
ra fovet.

Tu, tu respiciens, tribuis sua pa-
bula cunctis,

Distribuens escam tempore cui-
que suo.

Mox ut aperta manus patuit Tua,
fundis in omnes,

Omnia quae viva tempora Lucis
habent.

Atque ita quando voles dextra Tua
munera aperta,

Dividis & satias quae voluere,
bonis.

Tu JANUS BIFRONS, ÆTERNE
PATER, cluis ANNO

QUOLIBET, & cunctis munera
distribuis Red.

Redde Tuæ incolumem, propter Tuæ
JUBILA, Genti
Vitæ, exoptatam redde salutis
opem.

Eripe ab insidiis, quas instruit
Hostis acerbus,
Mi DEUS, o miseris spes, Via,
Vita, Salus.

Fac subverte truces, ut es optimus,
ocys hostes

Infestos vitæ nocte dieq; proba.

Abjice, & ad nihilum redigens age,
perde malignos,

Redde Calendarum GAUDIA
sæpe Tuis.

Sæpius, Oro diem bis nonam redde
vigenti

Leucor. latam, Jubila redde
Tuis.

Quæ currant præscribe viam, mens
namq; fatiscit,

Suspirans ad opem languida Vi-
ta Tuam.

Mitte

Mitte manum de sede Tuam subli-
mis Olympi,
Auxilium vindex ut ferat illa piis.
Fulgura mitte quibus pereant, in-
tende sagittas,
Ut cito Vecordes ad Tuatela ca-
dant.

Per Te bella gerunt REGES & pre-
lia vincunt,
Leucoream serves Hostis abense
Tuam.

Eripe, fac velut immensis è flucti-
bus agros
De Vi, quam miseris fert aliena
manus.

Ut porro incipiant cunctis adolesce-
re Nati,
Ceu tener è molli surculus exit
humo.

Ut late niteant Constanti pecto-
re Muse,
Qualis in eximia est pulchra co-
lumna Domo.

Ut

Ut sint cuncta opibus penuraria ple-
na repostis,

Copia ne cesset, nec vacet orbe
manus.

Ut grex mille ovium producat mil-
lia centum,

Longum leta avido pascuâ dente
metant.

Terga bouum gravibus sint pingvia
& apta ferendis,

Eveniat Domibus nulla ruina

VIRUM.

In vastis nox nulla sonet truculen-
ta plateis,

Quo possit cunctis rebus obesse
nihil.

Jura, Magistratus, Reges, Pax, fœ-
dera bellum,

O Deus in forti sint sita cuncta
manu.

Sic, Tibi, SUMME OPIFEX rerum,
nova carmina dicent,

Cantabunt laudes Organa vera
Tuas. Orga-

Organa; sed fidibus bis quinque in-
struēta sonabunt,
Plectra, lyra, Cytbara, nabla tuba-
que diu.

Perpetua Te laude ferent, Rex
MAXIME RERUM.

Mi Deus, ô major vocis honore Virū.
Perpetuò Tua Facta canent, Tua
nomina dicent,
Perpetuò & siquid longigesse potest.
Nulla dies sine laude Tua tunc de-
sinet unquam,

Ista Tua laudis fama perennis erit:
Magnus es & laudum elogio dignis-
simus omni,

Tu dextra rerum scepra poten-
te tenes.

Magnus quam sis enim quis perscru-
tabitur unquam,

Omnipotens adeò vis Tua sine caret.
Nati Natorum Tua Facta ingentia
dicent,

Quosque manu soles omnipoten-
te regis. Qua

Quae Tua Majestas, Tua Magnifica
centia gessit,
Omnia per populos Facta stupenda
ferent.

Narrabunt aliis tantas Tua robora
Vires,
Omnibus ut Tua sit gloria nota
plagis.

Te DEUS, agnoscunt opera omnia,
Te venerantur,
Laude Tui resonat Nominis omne
Solum.

Climata lativaga Tu respicis omnia
terra,

Quam jugi irriguam fonte vire-
re facis.

Quam facis omnigena rerum ditio-
ne beatam,

Dulce Tuum variis flumen abun-
dat aquis.

Sic lata segetes, sic pingua culta
virescunt,

Per Te sic fructus parturit omnis
ager,

Im:

Imbribus humectans arentia visce-
ra terra,

Per Te larga suas Copia fundit opes.
Sic Tua destillant pingves vestigia
succos,

Quotannis, pedibus sunt loca tri-
ta tuis.

Deserti loca dura prius cultissima
fiunt,

Fructiferi montes, Te duce, dona
ferunt.

Innumeri per pratagreges Viridan-
tia surgunt,

Obsita planities frugibus omnis
Ovat.

Hec Tibi Vota ferunt celebrantes
annua Festa,

Auxiliumque Tuum praesidium-
que colunt.

Conseruet Tua dextra DIFM, quam
mittis JANE,

Summe DEUS, JESUS, SPIRI-
TUS atque TRIAS,

✠ (o) ✠

pon Ye 3550

ULB Halle

3

005 036 259

n. c.

APOSTROPHE SACRA;
SECVLI XIX.

Numerum Parem
Numero Dierum Com pare
Condecorans,
hoc est,

JUBILÆI II.
ALMÆ LEUCOR.

LUCEM NATAL EM,
Qvæ XIX. Octobris est, ANNI L.
Ob oculos statuens;
Ad ductum Eobanicum
CONCINNATA,

Et
CALENDIS JANUARIIS
A. M. DCC. IV.

*Lucis utriusque memoriam rite
recolentibus,*

Autore devotissimo
N. Privigeyi M. C.
CONSECRATA.

435^b

